REGIUNILE — TEREN FERTIL dar prea puțin cultivat...

Inițiativa noastră de a căuta pe cuprinsul țării, cu ajutorul cititorilor, tinere talente în fotbal încă necunoscute, se bucură de un succes neașteptat. Iubitori ai fotbalului din orașe, orășele, comune, unități socialiste agricole și chiar din armată, ne recomandă, după priceperea lor, tineri fotbaliști pe care îi consideră capabili să aspire la un loc într-o echipă divizionară, eventual și într-o reprezentativă națională. Entuziasmul lor, care se concretizează în rînduri de o vibrantă pasiune pentru fotbal, trimise, în majoritatea lor, în plicuri „recomandate", pentru a nu se pierde cumva propunerea pe drum, ne face să credem că aceste depistări au o valoare care trebuie luată repede în considerație. De altfel, ne-au parvenit știri că antrenori și echipe au și procedat la o verificare a unor propuneri făcute prin intermediul revistei noastre.

Abundența de sesizări care se apropie de cifra 500, arată justețea unei propuneri făcute de revista noastră, cu aproape un an în urmă, aceea ca, o dată pe an, în vacanța de vară, să se organizeze un turneu cu echipe de regiuni alcătuite din tineri fotbaliști necunoscuți și apoi cei mai talentați dintre aceștia să urmeze cursurile unei tabere de vară. Această idee nu a avut ecou la forurile oficiale fiindcă transpunerea ei în viață cerea anumite eforturi organizatorice și materiale.

Avalanșa de sesizări, care, trebuie să recunoaștem, ne-a pus într-o oarecare dificultate organizatorică, pe care sperăm să o învingem, ne-a demonstrat încă o dată că REGIUNILE ȚĂRII SÎNT TERENURI FERTILE PENTRU FOTBALUL NOSTRU, ÎNSĂ ELE SÎNT ÎN BUNĂ PARTE NEDESȚELENITE, NECULTIVATE.

Nu se poate să nu legăm această situație anormală, în comparație cu viața organizată și prosperă a regiunilor țării în celelalte domenii, de LIPSA DE INTERES MANIFESTATĂ DE CONDUCERILE REGIUNILOR PENTRU PRODUCȚIA DE FOTBALIȘTI DOTAȚI ȘI DE O ORGANIZARE A ACESTUI SPORT PE TERITORIUL RESPECTIV, DE JOS ÎN SUS, pentru a da fotbalului o temelie solidă în regiune. Regiunile nu au făcut decît să repete pe plan local greșeala fundamentală făcută de ani de zile de conducerea fotbalului, aceea de a acorda atenție aproape în exclusivitate problemelor categoriei A și echipelor reprezentative. În regiuni există preocupări pentru formația divizionară, în schimb organizarea fotbalului în regiune se află pe planul al doilea și își adîncește an de an rănile.

Cum se poate explica altfel decît prin această neglijență faptul că elementele locale au fost desconsiderate, chiar abandonate în timp ce se aduceau altele? Dar să exemplificăm. În ediția trecută a campionatului categoriei A, cele 14 echipe au folosit 288 de jucători. Dintre aceștia 123 AU FOST LOCALNICI, 165 IMPORTAȚI DIN ALTE REGIUNI, ÎN TIMP CE 129 DE FOTBALIȘTI LOCALNICI AU PLECAT ÎN ALTE REGIUNI. Exemplele cele mai elocvente sînt: ARGEȘ (folosește 5 jucători crescuți în regiune, importă 13, îi pleacă 8; BRAȘOV 7—12—14; DOBROGEA 6—13—6; HUNEDOARA 3—18—7 ș.a.m.d. În această pagină publicăm amplu situația din categoria B din care rezultă, ca și în cazul categoriei A, LIPSA DE PREOCUPARE ORGANIZATĂ ÎN REGIUNI, EXOD DE ELEMENTE CRESCUTE ÎNTÎMPLĂTOR, IMPORT DE JUCĂTORI.

Fotbalul nostru nu va putea crește și progresa dacă nu va fi valorificat tot ceea ce este mai talentat pe cuprinsul țării și acest imperativ nu poate fi realizat DECÎT DACĂ REGIUNEA DEVINE ȘI ÎN FOTBAL ACEIAȘI UNITATE RODNICĂ, AȘA CUM ESTE PENTRU ECONOMIA ȘI CULTURA ȚĂRII.

Aceasta nu înseamnă că vom zăgăzui forțele vitale ale fotbalului în cuprinsul unei regiuni, că jucătorii cei mai talentați nu vor depăși granițele regiunii, ci, dimpotrivă, vom stimula tot ceea ce are regiunea mai valoros, mai inimos, pentru ridicare la suprafață și a servi în ultimă instanță reprezentativele României de fotbal.

La această țintă vom putea ajunge numai interesînd într-o asemenea acțiune conducerile, forțele cele mai valoroase ale regiunilor și stimulînd atașamentul iubitorilor fotbalului din regiuni pentru jucători și echipele lor. TOȚI CEI CARE IUBESC FOTBALUL TREBUIE SĂ CONCURE LA RIDICAREA NIVELULUI DE JOC AL ACESTUI SPORT, SĂ-ȘI DEA TOATĂ ADEZIUNEA PENTRU ECHIPA DE VÎRF A REGIUNII ȘI, ÎN ACEST CHIP, SĂ SERVEASCĂ INTERESELE GENERALE ALE FOTBALULUI NOSTRU.

Actuala federație de fotbal studiază în momentul de față stimularea regiunilor pentru o activi'ate în fotbal la nivelul organizat, competent și fructuos al celorlalte activități ale regiunilor și în această direcție ORGANIZAREA UNOR CLUBURI DE FOTBAL PUTERNICE ÎN TOATE REGIUNILE ȚĂRII ESTE OBIECTIVUL PRINCIPAL. Dacă se va proceda așa, toate forțele fotbalistice vor converge spre echipa primă a regiunii pe care o vor socoti mîndria lor și vor elimina unele rivalități sportive rău înțelese, existente chiar pe plan regional.

Firește că pe acest drum va fi necesară liberalizarea transferărilor de jos în sus pe cuprinsul aceleiași regiuni, numirea unor antrenori regionali care să coordoneze activitatea fotbalistică etc.

Trebuie făcut totul pentru ca REGIUNILE ȚĂRII NOASTRE SĂ ÎNFLOREASCĂ ȘI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE FOTBALUL, fiindcă numai așa va fi posibil să așezăm acest sport, atît de iubit în țara noastră, pe un drum sănătos, stabil, cu perspective de progres rapid.

Aurel NEAGU

...firește, e mai ușor să importi jucători, decît să-i produci

UNELE CONCLUZII PE MARGINEA SITUAȚIEI DIN CELE DOUĂ SERII ALE CATEGORIEI B

Folosind criteriul locului de naștere al jucătorilor, vom analiza pentru categoria B producția de fotbaliști a regiunilor în cele 28 de echipe, inclusiv orașul București.

NICI 50% DIN „RESURSELE LOCALE"...

Caracteristica primei categorii este împrumutată și celei secunde din punct de vedere al folosirii jucătorilor locali: sub 50%. Faptul că, după cum se vede din tabelul de mai jos, 50% din echipele seriei întîi și 57% din cele din seria a doua au un procent mai mare de folosire a elementelor locale, nu schimbă cu nimic din concluzia generală căci pe ansamblul categoriei ponderea o are tot elementul importat.

Dar, priviți acest tabel pe echipe (în ordinea din clasamentele campionatului pe 1966—67):

Dinamo Bacău	22 (4+18)	A.S.A. Tg. Mureș	18 (5+13)
Siderurgistul	21 (4+17)	Minerul B. Mare	20 (13+ 7)
Chimia Suceava	20 (3+17)	Vagonul Arad	17 (10+ 7)
Dinamo Victoria	22 (18+ 4)	CFR Timișoara	20 (13+ 7)
Politehnica București	21 (14+ 7)	CSM Reșița	23 (15+ 8)
Flacăra Moreni	18 (11+ 7)	A.S. Cugir	23 (9+14)
Metalul București	23 (21+ 2)	Crișul Oradea	24 (15+ 9)
Ceahlăul P. Neamț	21 (5+16)	Gaz Metan Mediaș	25 (13+12)
Metrom Brașov	21 (12+ 9)	Ind. sîrmei C.T.	23 (16+ 7)
Poiana Cîmpina	22 (12+10)	CSM Sibiu	22 (10+12)
CFR Pașcani	21 (8+13)	Clujeana	20 (13+ 7)
Oltul Rm. Vîlcea	24 (6+18)	CFR Arad	23 (10+13)
Progresul Brăila	23 (12+11)	Minerul Lupeni	24 (7+17)
Oțelul Galați	23 (5+18)	Unirea Dej	26 (11+15)

Prima coloană reprezintă numărul total de jucători folosiți de echipe în campionat; a doua: jucători locali; a treia: jucători din alte regiuni.

La acest tabel, pentru o mai deplină înțelegere, trebuie adăugat că în seria I au fost folosiți 135 jucători locali (deci 45,15%) și 167 luați din alte regiuni; în schimb, în seria secundă, jucătorii din regiunea respectivă au fost întrebuințați în proporție de 50,32% (155). Ambele serii la un loc dau, însă, o pondere „importului" de jucători: 53,47% (323), elementul local trecînd pe plan secundar (287—47,51%).

...MAI SÎNT ȘI EXCEPȚII

Nu poate fi trecut cu vederea însă, un aspect pozitiv totuși, pe care-l prezintă echipele cu preocupare față de jucătorii localnici și în special față de jucătorii proprii: Metalul București, Dinamo Victoria, Ind. sîrmei Cîmpia Turzii, C.S.M. Reșița, Minerul Baia Mare, C.F.R. Timișoara, Crișul Oradea.

În schimb, alte formații au manifestat o deosebită... predilecție pentru achiziționarea de jucători de prin alte părți, în frunte cu cîștigătoarele seriilor, cele două echipe militare Dinamo Bacău și A.S.A. Tg. Mureș. Și este foarte interesant de constatat că acestea ca și altele (Siderurgistul, Oltul, Oțelul, Lupeni) fac parte din centre sau regiuni care dispun de suficienți jucători ce ar fi putut alimenta reprezentantele din categoria B.

În fond, toți acești jucători proprii ar fi putut juca la fel de bine la echipele din regiunile respective, pentru că — la nivelul categoriei — au valoare, fără îndoială, din moment ce au găsit... angajament în alte părți.

MEREU ACELEAȘI CENTRE!

Trecînd la producția centrelor, mai precis a regiunilor, de la început trebuie să subliniem că, la fel ca în categoria A, pe primele locuri se situează cele cu tradiție. Ele au dat cei mai mulți jucători categoriei B (deși acest lucru, cum se va vedea, este valabil și pe ansamblul campionatului A+B). Dar iată un tabel semnificativ:

REGIUNILE	SERIA I	SERIA II
București * (3)	119 (53—93—13)	+ 27 . . . . . — 146
Banat (4)	9	+ 63 (48-24-35) = 72
Cluj (3)	7	+ 64 (40-31-29) = 71
Brașov (3)	21 (12— 9— 9)	+ 33 (23-10 24) — 54
Ploiești (2)	40 (23—17—17)	+ 12 . . . . . — 52
Crișana (1)	3	+ 26 (15-11- 9) = 29
Galați (3)	26 (21— 5—46)	+ 3 . . . . . — 29
Hunedoara (2)	3	+ 19 (11- 8-36) = 22
Dobrogea (—)	13	+ 6 . . . . . — 19
Maramureș (1)	2	+ 15 (13- 2- 7) = 17
M.-A.M. (1)	2	+ 14 (5- 9-13) — 16
Bacău (2)	13 (9— 4—34)	+ 1 . . . . . = 14
Oltenia (—)	8	+ 6 . . . . . = 14
Iași (1)	12 (8— 4—13)	+ 1 . . . . . = 13
Argeș (1)	11 (6— 5—18)	+ 1 . . . . . — 12
Suceava (1)	6 (3— 3—17)	+ 3 . . . . . — 9

*) *La București am inclus și orașul și regiunea.*

(Explicația tabelului: în paranteze, în dreptul fiecărei regiuni am indicat numărul de echipe cu care este prezentă la „B"; prima coloană cuprinde numărul de jucători dați în seria I, în paranteze fiind notați în ordine jucători locali folosiți, jucători locali plecați în alte regiuni și jucătorii aduși din afara regiunii respective; același lucru l-am notat în coloana a doua, sub seria a doua.

Primul lucru care se desprinde este cel anunțat la începutul acestui paragraf: că în fruntea regiunilor se află cele recunoscute prin „producție" de jucători, vechi pepiniere ale fotbalului românesc: București, Banat, Cluj, Brașov, Ploiești. Ele singure au dat 395 din cei 605 jucători folosiți în campionatul trecut, adică peste 65%! În cei 326 de jucători folosiți de echipele acestor regiuni, elementul local este în proporție de peste 61% (199), în timp ce fondul de jucători aduși reprezintă circa 31% (127). Spre deosebire de alte regiuni, inclusiv cele ale căror reprezentante au promovat în prima categorie, la care primează „jucătorul adus".

Și pentru a ilustra și mai bine această situație, iată un al doilea tabel pe regiuni, conținînd date totale pe cele două categorii A și B:

1. București *	233	151	97	136	54
2. Banat	104	123	70	34	53
3. Cluj	92	92	50	42	42
4. Ploiești	83	58	34	49	24
5. Brașov	75	87	42	33	45
6. Crișana	39	24	15	24	9
7. Galați	35	67	21	14	46
8. Hunedoara	32	68	14	18	54
9. Dobrogea	31	19	6	6	13
10—11. Iași	26	46	18	8	28
10—11. Oltenia	26	20	5	7	15
12. Argeș	25	42	11	14	31
13. Mureș-A.M.	22	18	5	17	13
14. Bacău	20	43	9	11	34
15. Maramureș	19	20	13	6	7
16. Suceava	12	20	3	9	17

* *La București, ca și în tabelul precedent, am totalizat cifrele pe oraș și regiune: 182+51 jucători prezenți în ambele categorii.*

(Coloana I: jucători din regiunile respective prezenți în cat. A și B; *II:* jucători folosiți în campionatul trecut; *III:* jucători locali; *IV:* locali plecați; *V:* jucători luați din alte părți. Din numărul total de jucători din A și B, 24 (3 și respectiv 21) sînt născuți peste hotare și ei nu sînt luați în considerare în calculele de mai sus.

★

Așadar, în frunte — în ambele tabele de mai sus — figurează, într-o ordine diferită, e drept, aceleași regiuni, care se remarcă și din alte puncte de vedere: ca jucători locali utilizați de echipele lor și ca elemente furnizate altora.

De altfel, din studierea tabelelor și din compararea lor, se mai desprinde și constatarea că și categoria B are un caracter reprezentativ. Este adevărat că două regiuni (Oltenia și Dobrogea) nu au avut reprezentanți în divizia secundă (dobrogenii au reușit anul acesta, prin Portul Constanța, să cucerească și ei un loc), dar ele au fost totuși prezente prin jucători.

În fine, să remarcăm și faptul că regiunile cunoscute ca deficitare în fotbal ca producție de jucători ocupă și aici locuri codașe.

★

Concluzia la capătul acestei incursiuni, cu ajutorul cifrelor, în lumea categoriei B nu diferă deloc de cea care a însoțit ancheta statistică similară cu privire la categoria A. Cu cîteva excepții, pe care le-am citat pe parcursul articolului, echipele au o componență destul de pestriță sub raportul provenienței jucătorilor, elementul local nu se bucură nici aici de prețuirea cuvenită, circulația jucătorilor între regiuni este cît se poate de intensă. Instabilitatea jucătorilor are efecte negative și asupra propriei lor pregătiri (schimbă antrenorii și metodele de instruire) și asupra omogenității și randamentului echipelor.

Petre GAȚU

ÎN DEZBATERE — PROBLEMELE FOTBALULUI